

Bilag XIII.

Til Regering og Rigsdag.

Foranlediget af, at den danske Skotøjsindustri søger at faa gennemført forskellige Toldforhøjelser eller Kriseforanstaltninger, tillader undertegnede os nedenfor at fremsætte vore Bemærkninger til Imødegaaelse af de fra Industriens Side fremsatte Paastande og Begrundelser for saadanne eventuelle Kriseforanstaltninger, idet vi særlig vil henlede Opmærksomheden paa følgende Forhold:

1. Den danske Skotøjsindustri har allerede en stor Toldbeskyttelse,
2. Danske Fabrikker kan konkurrere med Udlandet,
3. Der finder ingen „Dumping“ Sted,
4. Kriseforanstaltninger maa nødvendigvis medføre Prisforhøjelse.

Den nuværende Toldbeskyttelse med Tillæg af Fragtomkostninger paa de forskellige Arter af Fodtøj varierer mellem ca. 15 og 55 pCt. af Værdien, hvilket i Forhold til tilsvarende Beskyttelse i de Lande, der eksporterer Fodtøj til os, maa siges at være en ret stor og effektiv Beskyttelse.

Det har selvfølgelig ikke kunnet undgaas, at den danske Industri straks efter Kronestigningen har været væsentlig handicappet overfor Konkurrencen fra Udlandet, men efterhaanden som Priserne paa saavel udenlandske som indenlandske Raamaterialer er faldet, og Arbejdslønninger og andre Driftsomkostninger bliver reguleret, udlignes denne Prisdifference mellem dansk og udenlandsk Fodtøj.

Det maa være os tilladt at paapege, at den danske Skotøjsindustri foruden den nugældende Toldlov har en meget væsentlig Beskyttelse derigennem, at den gældende Lov om Indførsel af Fodtøj, hvortil er anvendt Pap og Kunstlæder, for store Dele af Udlandets Skotøjsproduktion virker som et direkte Importforbud til Danmark.

Det viser sig da ogsaa, at *danske Fabrikker kan konkurrere* med Udlandet, og at Priserne for dansk Fodtøj fra de godt organiserede Fabrikker er gaaet betydeligt ned. At enkelte Fabrikker paa Grund af ufordelagtig Administration ikke kan være konkurrencedygtige, bør ikke tages som Maalestok for Industriens Levedygtighed.

Naar de danske Priser siden Kronestigningen er gaaet saa betydeligt ned, hidrører dette sikkert ikke uvæsentligt fra den af Udlandet paaførte Konkurrence, der har tvunget den danske Industri til at efterligne Udlandets forenklede, prisbesparende Fremstillingsmetoder, og hvis vi havde haft væsentlig højere Toldbeskyttelse, er det tvivlsomt, om de danske Fabrikker havde indstillet sig paa at omlægge deres Produktion i samme Retning.

Efterspørgselen efter Artikler som Lærredssko med Gummisaaler eller med Lædersaaler, Hjemmefodtøj og Børnefodtøj etc. vil den danske Industri slet ikke kunne tilfredsstille uden at udvide de bestaaende Fabrikker med Fare for, at disse Udvidelser senere vil vise sig meget urentable.

Der fremstilles allerede i Dag her i Landet adskillige Artikler, der, naar Hensyn tages til de for udenlandske Varer paaløbne Told- og andre Omkostninger, udmærket kan tage Konkurrencen op med de tilsvarende billige Varer fra Udlandet, og hertil kommer yderligere, at største Delen af Skotøjshandlerne som Regel har foretrukket at købe danske Varer, selv om de har maattet betale disse ca. 10 pCt. dyrere.

Den i disse Dage af Industrien nævnte Plan om en *Anti-Dumping-Lov* vil, saafremt den vedtages, i høj Grad bringe Forvirring i Forholdene, idet enhver Kalkulation og ethvert maalbevidst Arbejde igennem en saadan evig Trusel vil umuliggøres. Nogen Vareddumping har der i Skotøjsbranchen overhovedet aldrig været Tale om. Det er en kendt Sag, at Tyskland, Czecoslovakiet og Frankrig efter Tur har været i Stand til at sælge meget billigt, da de respektive Valutaer faldt stærkt, men dette turde nu være et overstaaet Stadium.

Naar der fra visse Lande i Dag kan tilbydes Varer til billige Priser, hidrører dette først og fremmest fra de enkelte Fabrikkers Specialisering, hvorigennem de opnaar Masseproduktion af de respektive Artikler.